GREGORIUS MAGNUS, UNVOLLSTäNDIG
Entstehungsort unbestimmt, 10. Jh. Seite 152r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35482
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

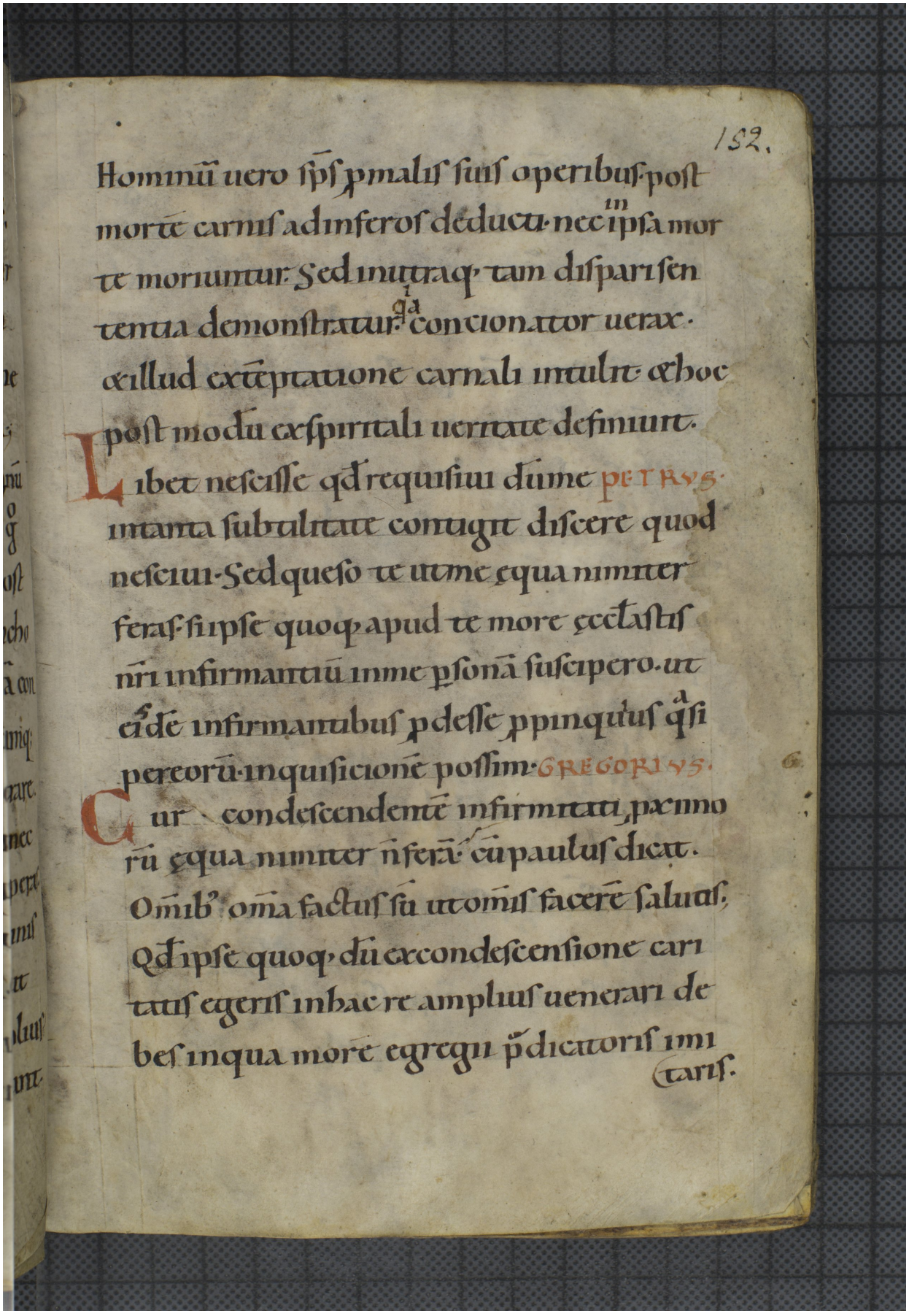



Hominū uero sp̄s ꝑ malis suis operibus post
mortē carnis ad inferos deducti. nec in ipsa mor
te moriuntur. Sed in utraq; tam dispari sen
tentia demonstratur. qa concionator uerax.
& illud ex tēptatione carnali intulit. & hoc
post modū ex spiritali ueritate definiuit.
Libet nescisse qd̄ requisiui dūme PETRVS.
in tanta subtilitate contigit discere quod
nesciui. Sed queso te ut me ęqua nimiter
feras. si ipse quoq; apud te more ęcclastis
nr̄i infirmantiū in me ꝑsonā suscipero. ut
eis dē infirmantibus ꝑdesse ꝑpinquius qasi
pereorū inquisicionē possim. GREGORIVS.
Cur condescendentē infirmitati ꝓximo
rū ęqua nimiter n̄ ferā. cū paulus dicat.
Omib' omā factus sū ut omīs facerē salutis.
Qd̄ ipse quoq; dū ex condescensione cari
tatis egeris in hac re amplius uenerari de
bes in qua morē egregii p̄dicatoris imi
taris.